

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyessége szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
<h2>Kukoricakenyér.</h2> <p>A Közélelmezési Hivatal hivatalosan közétette, hogy február havában az ország egész területén forgalomba hozza a kukoricával vegyített lisztet. Ez a hirdetés első pillanatban természetesen szomorúsággal tölti el a Hinterland lakosságát. Amikor két évvel ezelőtt utoljára ettünk kukoricás kenyeret, boldogan bucsuztunk el ettől az ételtől, abban a reményben, hogy soha többé nem lesz rá szükségünk. De a sors fordult, immár harmadik éve tart ez a rettenetes vilájdöklés és most újra vissza kell fordulnunk a kukoricás kenyérhez.</p> <p>Ami a szomorúság ténybeli enyhítését jelenti, az az, hogy a kukoricás kenyér és liszt ma távolról sem lesz olyan élvezhetetlen, olyan rettenetes enni való, mint két év előtt volt. Akkor kényszerűségből fanyalodtunk a kukoricakenyérre, hirtelen volt szükségünk arra, hogy kukoricával vegyítsük a lisztkelesztünket, mert nem volt elég gabona. Eddig ugyan így áll az ügy az idén is. Azonban, mint ahogy mindenben nagyon fejlődött a háborús technika, az élelmezés kérdésében is nagy fejlődésen mentünk keresztül. Azok, akiknek gondjaira van bízva a</p>	<p>nép élelmezése, előrelátóbbak voltak, mint a nagy tömeg, a nagyközönség és már hosszú idő óta kísérleteztek azzal, miként lehet a kukoricát az emberi gyomor számára élvezhetővé tenni. A tergeri csirátlanítása, ez a hivatalos elnevezése annak az eljárásnak, mely teljesen elveszi a tengeri keserű ízét és megóvjá a gyors romlástól és fanyarságtól a kenyeret, a mely belőle készül. Ezt a csirátlanított tengerit fogják a buzaliszthez keverni és így fog előállni az új liszt, amelyből hátán nem is fog olyan jóízű és kitűnő kenyér készülni, amilyen a tiszta buzakenyér, mindenesetre élvezhetőbb lesz hasonlíthatatlanul annál, amit két év előtt ettünk.</p> <p>Ez a ténybeli része ennek a dolognak.</p> <p>Van azonban — hogy úgy mondjuk — erkölcsi része is a kukorica kenyérnek. Ez az erkölcsi rész az, hogy a világháború harmadik évében vagyunk, körülvagunk zárva, blokálva vagyunk, a hatalmas Anglia három év óta hangoztatja a kiéheztetési harcot és ez csak abban nyilvánul meg, hogy igen kis mértékben kénytelenek vagyunk a lisztünket kukoricával keverni. Ez a tény maga felér egy harctéri diadallal és győzelemmel és egészen bizonyos, hogy rendkívül erős erkölcsi és gazda-</p>	<p>sági alapnak a bizonyítéka. A központi hatalmak erkölcsi alapja megingathatatlan, azt már ez a tény is bizonyítja. De természetesen erkölcsi értéke és jelentősége ennek a dolognak csak akkor van, ha az ország lakói komolyan és a nagy időkhöz méltó lelki erővel veszik tudomásul, hogy valamit a nagy cél, a végső diadal érdekében nélkülözniök kell.</p> <p>Kétségtelen, hogy a nélkülözés foka nem olyan nagy, hogy bárki el ne bírhatná. Kétségtelen, hogy az ország közönsége a legnagyobb könnyedséggel tud fogja tenni magát ezen a csekély változáson és ezzel újra befogja bizonyítani, hogy el van tőkélve minden erejével, minden tehetségével és idegszálával a háború érdekében dolgozni és úgy élni, ahogy azt a magasabb érdekek megkövetelik.</p> <p>A kukoricakenyér is hozzá fog tartozni a történelemhez és fényesen fogja bizonyítani egyrészt azt, micsoda hatalmas gazdasági erők szerepelnek a központi hatalmak harcában, de másképp dokumentálni fogja azt az erkölcsi tökélet is, amit a központi hatalmak népeinek lelke és lelkiereje képvisel.</p>

Férfi naplóból.

Irtá: Németh Böske.

1914 szept. 20.

Ma megjártam az erdőt . . . gyönyörű . . . Sarga, piros, arany és néhol még haragoszöld levelek pompájában tobzódik . . . Milyen csudálatos színpazarlás . . . mennyi festék, hányféle árnyalatban, a Mindenség palettáján s milyen előkelő nagy, bizarr összevisszaságban és mégis izléssel felrakva mindent, ez a sok szín és fény . . . minden . . . S én jártam az erdőt . . . a szívem vére mindenütt aláhullott és még egy színnel szaporította a sokféle árnyalatot: biborpirossal . . . S én mentem, mentem neki a rengetegnek . . . be, messze a sötét nagy fák alatt . . . be messze, hogy minél távolabb essék tőlem minden ami az emberi, kulturált élethez tartozik . . . mentem a nagy-nagy keserűséggel, a kételkedéseimmel, a megingott hitemmel minden iránt ami: szépet, jót jelenthet . . . mentem szomorúan, elandalogva, és nagy néma utálkozással az emberektől s minden érzéstől, amely hozzájuk, az ő életükhöz tartozik . . .

S az erdő mesélő, ringató, elmélyült csendje ráborult láztól izzó, kiperzselte homlokamra.

Október 22-én.

Egy pár hétig Pesten voltam . . . Keresem most a végleteket . . . a múlt hónapban teljesen visszavonultam a társas élettől, úgy töltöttem napjaimat mint egy remete: könyvek s a természet csöndje kellett csak . . . Amde most ráéreztem a zajra, szórakozásra . . . Pezsgós

multság, éjjelezés, kis festett arcú és hajú nők ölelése, csókja, muzsika, dorbézolás, későn reggeli hazatérés, fáradt átaludott nappalok, este a villanyfénynek kigyulladó éjjelek, vig cimborák, kártya szórakozások — ez kellett a végkimerülésig . . . S most egy kis keserű utóíze: a torkomban, megint itthon vagyok a csendben . . . mely gyógyítani tán ép úgy nem tud, akárcsak: a zsvaj, lárma, — de aldat, csitít, ringat mégis . . . mégis . . .

Sokszor ha ott ültem valamely mulató fehér asztalnál, arany nyakú tüvegek, mosolygó nők társaságában sokszor önkéntelenül végig néztem az ingem fehér plasztikonját, milyen jó is hogy oly fényes, kikeményítetlen fehér, — de ki is látta meg alatta az én nyomorult szívemet, amely keserűen vergődik, mint a sebzett szárnyu madár a porban . . . Sokszor szinte féltem, hogy a kifogástalanul vassalt fehérség elkezd megelleni apró, piros vércseppekkel, melyek alól lütnék rajt keresztül. Ez volt Pest . . .

nov. 30-án.

Eh! nem bírom . . . Irnom kellene mégis úgy érzem . . . De hiába kapok belé, nem sikerül sehogy . . . már négy öt levelet össze-téptem, nem jó egy sem . . . furcsa . . . hiszen már annyi és oly sokféle levelet irtam életemben, annyiféle — de ez az egy nem akar sikerülni. Akármilyen szépen írom meg, hosszsan, mindent kimagyarázva, az engedelmét kérve hogy csak megegyszer b szélhesek véle, — eszembe jut az a gunyos mosoly ott a szája körül, elgondolom hogy így olvasná végig és tenné félre a leveletem — s

ekkor rögtön a kályha lángjaiba kerül minden gondolatom melyet papírra vettem . . . pedig őszinte meleg, fájdalmas irások ezek . . . hiszen két hónapja kineznek, égetnek, korbácsolnak ezek az érzések — és nem, tudom mégsem elküldeni azt a levelet . . . pedig irnom kellene . . . irnom kellene; hiszen így tönkre megyek lassanként . . . hiszen egy kicsit mégis csak kár volna tán értem, mert egész ember vagyok: gondolkodni tudó, sok megértésre képes; aztán mégsem felejtett tán el egészen . . . hiszen szeretett . . . szeretett akkor mikor forrón, nehezen lélegzelve mellettem állt; mikor megcsókolt lihegve, mikor az arcát ideszoritotta az arcomhoz, mikor a kezünk nagy remegéssel fonódott egybe, mint ha minden ujjunk külön csókolta volna egymást . . . mikor nagy-nagy súlyos csendek támadtak köztünk . . . mikor a fejünk bágyadtan esve egymás mellé került, tízesen mint a leggerzselőbb lábban . . . Nem, nem, ez nem lehet hazugság, színjáték . . . ez mind nagy, erős valóság volt, olyan amit már nem is emberi akarat dirigál . . . olyan aminek jötte már nem is öröm, nem is boldogság, hanem a kínok-kinja . . . És van-e olyan, aki ezt eltudná felejteni? Elfelejteti-e ezt egy nő, akinek szíve, lelke kell hogy utat mutasson az életben? Tudhat-e egy nő többször is így érezni? Nem lehet . . . Hisz ez már nem szerelem, nem flirt . . . ez vihar, pusztító nagy orkán, amely mindent ledönt utjában, ami elébe kerül . . . s azok a szegény kis levelek tudnak-e megállani előtte, amelyeket magával sodor . . .

Az új adók

A megszorított állami terhet a törvényhozást újabb és bőségesebb jövedelmi források megnyitására kényesítették. A erre irányuló tevékenységnek egyik eredménye az 1916 évi XXVI. t. c. mely a *jövedelemadó* — a 10.000 koronát meghaladó jövedelmekre — nem úgy mint eddig a 20.000 koronát meghaladó jövedelmekre csak ideiglenesen — hanem végérvényesen érvénybe lépteti. Ez az adónem, az eddigi adók fennmaradása mellett, valóságos új és külön adóteher azokra, akiknek összes jövedelme 10.000 koronán felül van.

Összjövedelem alatt a félnek akár a belföldről, akár a külföldről folyó és akár adóköteles, akár adómentes jövedelmének együttes összege értendő.

A második új adónem a *vagyonadó*. Ez azon elvből indul ki, hogy a tényleges vagyonból származó jövedelem intenzívebb megadóztatásra jogosult, mint p. o. a személyes munkásságból származó, miután az előbbi jövedelem az esélyeknek kevésbé van kitéve.

Az orvos, kereskedő vagy ügyvéd kinek a foglalkozásból 15.000 K keresete van, nem azonos azon háztulajdonos adózóképesseggel, akinek szintén 15000 korona jövedelme van, mert utóbbi betegség vagy munkaképtelenség esete nem kénytelen megtakarításról gondoskodni: bevételét biztosított és ez indokolja a vagyonadó behozatalát azon alapelvvel, hogy mindazok, akik 50.000 koronánál magasabb értékű vagyon tulajdonosai vagy haszonélvezői, a vagyon értéke után évenként visszatérő *vagyonadót* fizetnek, azokon az adókon kívül, amelyekkel egyéb, törvények alapján különben meg vannak róva. Olyanok, aki jöve-

Eh! mégis megírom mindezeket neki . . . megírom . . . elküldöm . . . jöjjön aztán bármi . . . ha így is, úgy is pusztulnom kell, legyen . . . Mindegy ha előbb, ha utóbb . . . mindegy . . . mindegy . . . mindegy . . .

De miért tud olyan gunyosan nevetni azzal a szájjával, amellyel előbb oly szerelmesen csókol . . .

dec. 21-én,

Tegnap elküldtem a levelet mégis. A hosszúság kinszenvedés, nagy-nagy erő elhatározással ért el bennem mindent . . .

Most várom hogy megjőjön a válasz. Már rendeztem minden ügyemet amely élethez kötött . . . Irásaim szép rendben itt fekszenek az íróasztalom bal fiókjában. Nem marad utánnam semmiféle rendezetlen dolog . . .

Ha elutasít — egy emberrel kevesebb holnap ilyenkor már . . . De kinek is volt rém itt szüksége-e földön? S miért? . . .

dec. 23-án,

Drága édes menyasszonyom . . . boldogságom . . . mindenem . . .

Hogy én meg megakartam halni? . . . hogy én elakartam bucsuzni az élettől? . . . hogy a gunyos mosolyától féltem amivel a leveleimet olvassa, félreteresi? . . .

És azt a két könnyes barna szemét, a remegő kezét, a vonagló meleg száját, azt sohasem tudtam elképzelni magamnak? Azt csak látnom kellett, hogy enyém legyen a világ minden beteljesült boldogsága . . . öröme . . .

delemadó fizetésére nem kötelesek, vagyis akiknek 10 000 koronánál kisebb jövedelmük van, a vagyonadó tételeinek csak felét fizetik.

A harmadik új adónem a *hadinyereségadó*. Ezen adó alá esnek mindazon jövedelem többletek, melyeket akár egyesek, akár vállalatok és egyletek az 1914, 1915. és 1916. években értek, vagyis akiknek ezen felszolgált években az 1913 évet, vagy az 1911-13. évek átlagát meghaladó jövedelmük volt. Ezek azonban az államháztartás fokozott terheire csak egy egyszeri, rendkívüli szolgáltatással járulnak. Ezen adó az egész közönség — kivétel talán az érdekeltek — osztatlan tetszésével találkozott, mert alap indoka az, hogy azok, akiknek jövedelmi vagy vagyoni viszonyai a háború alatt javultak, gazdagodásuk arányához képest fokozottabb mérvben vonjanak be a közterhek viselésébe.

Hadi nyereségadót kötelesek fizetni:

1. a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek, ha a törvény szerint kiszámítandó évi hadinyereségük 10.000 koronát meghalad,

2. A természetes és jogi személyek ha a törvény szerint kiszámítandó évi hadinyereségük 13.000 koronát meghalad.

Ezekben vannak össze foglalva, mint egy dióhéjban az új adónemek, amelyek alapján a közönség legalább nagyjában tudni fogja, kit illet egyik, vagy másik új teher. A közelebbire nézve a jegyzők jognak felvilágosítással szolgálni.

A hideg és a szőlők.

Mikormár senkisésem hitt benne, mikor az, esős meleg december és január után még mindenki lágyabb februárt várt, egyszerre csak a nyakunkba szakadt a tél. Még pedig a legkomolyabb, a legkifogástalanabb télsok szapora hóeséssel, festői fehér tájakkal, fantasztikus jégcsapokkal, s az ablakokon gyönyörű zuzmarával. Nappal csengő szánok harangoztak tele az utcákat, este a ragyogó téli tele hold öntötte le a hideg szép fényét. Megvolt az öröme a téli sport kedvelőinek s örültek a gazdák is, akiknek vetése meleg hótakarót kapott. Azonban a természet, mint mindig, úgy most is szertelen volt egy kicsit. Eddig nem akart vége szakadni az esőnek, most meg a hideg kezd tulkevény és tartós lenni. A téltől bizony valamivel kevésbé szigorú is elég volna, kivált most, amikor a szénhiány is mindig érezhetőbbé válik. De az idő foga csak már keményen és a hőmérő egyre súlydult lefelé. Tegnapelőtt éjjel már metsző hideg volt és a hőmérő egészen a — 20 Celsius fokig szállott alá.

Megkérdeztünk néhány tapasztalt sümegi szőlősgazdát, minő befolyással lehet ez az kegyetlen időjárás az idej szőlő és gyümölcs termésre. Amit mondtak, ezekben összegeztük:

— Már igazán csak egy hajszálnyival több hideg kell és akkor kár esik az idej termésben. A szőlőszem 21—22 foknál nagyobb hideget nem áll ki, pedig ehhez már veszedelmesen közel van a mostani hideg úgy, hogy ha a hőmérő még tovább súlydult, arra van szomorú kilátás, hogy tavasszal ki sem hajtának a szőlők. Az pedig szinte elviselhetetlen csapás volna, ha a tavalyi rossz év után most még rosszabb következne. A gyümölcsfák is megérzik és megsínylik a nagy hideget, s ha fokozódnék a tél ereje, a gyümölcsfák tavaszi zöldülése se sok reménnyel kecsegtetne. Ilyen hideg mint a mostani, már

évek óta nem volt. A legutolsó nagy telet 1900-ban érték meg, ekkor talán még ennél is nagyobb hidegek voltak, de meg is adták az arát a gyümölcsfák és a szőlő is. A fiatalabb gyümölcsfák akkor derékba elfagytak s tavasszal egyáltalában nem hoztak hajtást.

A gazdák azonban biznak benne, hogy a hideg már elérte a maximumot s hogy 20 foknál lejjebb már nem fog esni a hőmérő.

H I R E K

— **Rédey Gyula helynök.** *Hornig* Károly báró püspök halála alkalmából a veszprémi székeskáptalan az egyházjog értelmében a kormányzói teendők ellátására káptalani helynököt választott. A választás városunk diszpolgárára, *Rédey Gyula* dr. címzetes püspök, nagyprépostra esett.

— **Megyes püspökünk temetése.** F. hó 19-én temették Veszprémben *Hornig* Károly báró dr. biborost. A temetésen a király képviselőjében Frigyes kir. herceg vett részt. Az állomáson *Rada* István dr. praelátus-kanonok üdvözölte Frigyes főherceget. Közben a rezidencia kapuja alatt felvatalozták *Hornig* bibornok holttestét Kéncz órákor megindul a templomból a püspöki palotába a szerzetes- és világi papság, majd a temetési szertartást végző *Rédey Gyula* dr. nagyprépost, káptalani helynök is megérkezik, megkezdte a halotti szertartást és beszámolt a koporsót. Míg a püspöki palotában a beszentelés szertartása folyt, a küldöttségek és a temetésre ideérkezett dignitáriusok elfoglalták a templomban részükre fenntartott helyeiket. A beszentelés végeztével harangzúgás között indul a menet a püspöki palotából a székes-egyház főbejáratahoz. A koporsót a püspöki uradalom erdészei vitték vállukon. A székes-egyházba megérkezve, a szentélyben már elkészített katalakra helyezték a koporsót, tengernyi gyertya és délszaki növény közé, a koporsón az elhunyt főpap jelvényei. Az asszisztencia fogadta a bibornok-hercegprímást, aki szenteltvízzel meghintvén magát, a templom ajtajában várta meg a király képviselőjét, aki a vasúti állomásról egyenesen a templomba érkezett. A hercegprímás átnyújtotta a király képviselőjének a szenteltvízhintőt, mire mindannyian halotti csendben a templom szentélyibe vonultak, ahol a király képviselője elfoglalta az evangélium oldalán számára elkészített trónt, a hercegprímás pedig magára öltötte a feketeszínű miseruhát és asszisztenciájával a főoltárhoz vonult, ahol kezdetét vette a rekviem. A rekviem végeztével *Csernoch* hercegprímás asszisztenciájával a templom szentélyében felállított díszes ravatal elé vonult. Ugyanakkor a koporsó négy sarkán *Várady* L. Árpád kalocsai érsek, *Prohászka* Ottokár székesfehérvári püspök, *Mikes* János gróf szombathelyi püspök és *Fetsler* Antal győri püspök foglalták el helyeiket fekete ornátusban. Az öt főpap megatta az elhunytnak a főpapok temetésén szokásos és az egyház által előírt abszolutiót. Ennek végeztével *Csernoch* bibornok visszatérve a főoltárhoz, levetette egyházi ruhát és az oldalbejárón, ahová a papság és az asszisztencia elkísérte, eltávozott a székesegyházból. Ezzel egyidejűleg kialakult a temetési menet és megkezdődött a tulajdonképpeni temetés. A szertartás és temetés megtörténte után a menet széjjeloszlott, a székesegyházban pedig kezdetét vette a főpapi temetések után szokásos »Gloriosum« ünnepi mise, amelyet *Hajdu* Tibor dr. pannonhalmi főpapat pontifikált. Sümeg képviselőjében *Kiss* Piusz apát plebánus, Végh József hely. bíró, Malomsoky János főjegyző és *Krisztinkovich* József közs. képviselő jelent meg a temetésen, és koszorút helyeztek a ravatalra.

— **Kitüntetés.** Ifjú *Bárdi* Györgyöt, *Bárdi* György kaposvári kir. közjegyző fiát, a 11-es huszárok zászlósát az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartásáért I-ső osztályú ezüst vitézségi éremmel tüntették ki.

— **Halálozás.** Felletár Emil udv. tan. országos fővegyész Budapesten meghalt. A boldogultat kit semminemű rokon kapocs nem főzte Sümeghez, ide fogják szállítani, mert már régen meghagyta, hogy csak a sümegi temetőben akar megpihenni. Temetése hétfőn délelőtt lesz.

— **Halálozás.** Kaptuk az alanti gyászjelentést: Kalcsics Iván vezérkari testületbeli cs. és kir. százados a saját, valamint neje, született nemes Schweidler Hanna nevében mélyszégyen fájdalommal jelenti, hogy hön szeretett nővére, nagyságos *Kalcsics Irén* úrhölgy, teljes életén át viselt szenvedés és a haldoklók szantségének áitáros felvétele után, 38 éves korában folyó évi február hó 13-án az Urban csendesen elhunyt. A drága halott földi maradványa f. hó 16-án délután 3 órakor fog a 10m. kat. anyaszentegyház szertartási szerint való beszentelés után Zalamihályfára szállítatni, ahol is előreláthatólag f. hó 19-én helyeztetnek a családi sírboltban örök nyugalomra. Az engesztelő szent miseáldozat f. hó 17-én reggeli 6 órakor az „Irgalomháza“ kápolnájában és Zalamihályfán fog az Urnak bemutatni. Budapest, 1917 február hó 13-án. Béke hamvaira!

— **Ki lesz a veszprémi püspök?** Alig egy hete helyezték örök nyugalomra megyepüspökünket, báró Hornig Károly veszprémi bíborost, s ma már nyíltan folynak az akciók a gazdag püspöki stallumért. A veszprémi püspökség előreláthatólag nagy vetélykedés tárgya lesz, nemcsak a pozíció disze, hanem az egyházmegye gazdagsága miatt is. Egyik fővárosi lap értesítése szerint legbiztosabb kilátása van a veszprémi püspökség elnyerésére gróf *Mikes János* szombathelyi püspöknek, aki amaz új elv szerint kerülne egyházmegyénk élére, amelynek alapján az utóbbi tíz évben már több kisebb laudalizációs egyházmegye püspöke került a nagyobb jövedelmű stallomba. Ha *Mikes* gróf lenne az új veszprémi püspök, a szombathelyi püspökség jelöltjeként *Hohenlohe* herceg plebánost kombinálják, aki azonban a veszprémi püspöki állásra is erős kombinációban van. De a két arisztokrata jelöltön kívül van még egy harmadik aspiráns is a veszprémi egyházfejedelemségnek, és pedig olyan valaki, aki igazi érdemei folytán jutna a hierarchikus lépcső legmagasabb fokára. Ilyen embernek tartják *Rédey Gyula* dr. veszprémi nagyprepostot, aki most mint püspöki helynök átmenetileg az egyházmegye ügyeit vezeti. Néhány hónap mindenesetre bele fog teleni, míg a király a veszprémi új püspököt kinevezheti, mert a mai viszonyok között a pápával való érintkezésnek igen nagy nehézségei vannak és a pápával való előzetes megállapodás nélkül tudvalevőleg az apostoli király nem nevez ki egyházfejedelmet.

— **Kard helyett szurony.** A kard alkonyát jelenti az a parancs, mely a Rendeleti Közlöny egyik legutóbbi számában megjelent. Ez szerint a tisztek minden komolyabb katonai funkcionál bajonettet tartoznak viselni. A hosszú kard viselése csakis parádés kivonulásoknál, továbbá szolgálaton kívül van megengedve. Nagykanizsán a kirukkolásoknál már az összes tisztek bajonettet viselnek.

— **Öngyilkos tanítónő** Szentirmai Erzsébet szentszestényi tanítónő, ki néhány héttel ezelőtt még daczontat tanítónő volt szerelmi bánatból öngyilkos lett. Szerelmes volt egy tanítóba, aki most a harctéren van Nemrégiben a harctérről egyik levelét azzal a megjegyzéssel kapta vissza: Címzett nem fogadta el, a leány bánatában bezárkózott kis szobájába és felakasztotta magát. Mire rátaláltak, már nem lehetett rajta segíteni.

— **Egy szabadságos katona drámája.** A Tapolca melletti Sáska községben két heti szabadságra jött haza a minap a frontról a község egyik jómódu polgára, *Kalmár József* 48 éves szekerész katona. A szabadságos vitéz bent járt Tapolcán, honnét jól beszeszelve indult gyalogosan hazafelé. Alig ért ki a városból, mikor az országuton találkozott egy hazatérő állami erdőőrrel, *Hutwagner Jánossal*. A katona durva hangon támadt az erdőőre: „Ki, vagy, mit viszel?” Az er-

dőőr, aki különben csendes, józan ember, látva támadója ingerültségét, szelid hangon felelt: „Erdőőr vagyok, puskát viszek.” Erre *Kalmár* káromkodni kezdett, ráírvált *Hutwagner*ra, hogy adja át puskáját, majd ki huzta oldalfegyverét és *Hutwagner*re rohant, aki futva menekült Tapolca felé, *Kalmár* pedig utánna. Az erdőőr beugrot a legszélső tapolcai házba egy ismerősének lakásába, s a konyhaajtót maga után bezárta. Pár pillanat múlva *Kalmár* is megérkezett oda és a házbalieket is fenyegetve éktelen káromkodások között belépte a konyhaajtót és kardjával az erdőőrré rohant, aki erdővédelemből elszűzölte fegyverét és s tomboló katona holtan terült el a konyha kövezetén. A borzalmas dráma után az erdőőr azonnal jelentkezett a tapolcai csendőrségnél, ahol előadta a történeteket, amit a tanúk mindenben igazoltak. A csendőroök kötelességüknek megfelelően egyenlőre őrizetbe vették a tragikus eset életbenmaradt hőstét.

— **Hirdetmény** Értesítjük a közönséget, hogy a w. kir. miniszter ur rendeletéből kifolyólag az egész magyar államasutak hálózatára kiterjedőleg összes polgári áruforgalmat beszünteljük. Kivételt képeznek tehát szállíthatók; *kocsirakományokban*; élő állatok szén, tűzifa, pejróteum, só, vetőmag, gabona ürlemény, liszt, burgonya, cukor és hullák. Csak gyors áruként: élelmi cikkek, hus romlandó gyógyszerek, göngyöletek üres gabona zsákok. A korlátozás tartama alatt az üzletvezetőség a korlátozástól eltérőleg semiféle kivételt szállításra nem ad. Az állomásfőnökök.

— **Meghívó** A sümegi vöröskeresztyeletnek, polgári leányiskolában 1917 február 25-én, vasárnap délután 3 órakor tartandó közgyűlésére. Tárgysorozat: 1) Elnöki megnyitó. 2) Jegyzőkönyv felolvasása, hitelesítésére két tagnak megbízása. 3) Bánfi Alajos elnök évi jelentése. 4) özv. Tóth Lajosné pénztáros betérjeszti az átvizsgált számadásokat. 5) Költségvetés 1917-re. 6) Indítványok, ha azok a gyűlés előtt az elnökséghez beadattak. 7) Tisztújítás 3 évre. 8) A gyűlés befejezése. Sümegen, 1917 február 18-án. Tisztelettel: Bánfi Alajos, Scholtz Károlyné elnökök, Cherny Mariska titkár, Zob Erzsébet jegyző.

— **A kávé pótlása** A kávé drága, Söt a drágánál is drágább mert nincs. A gazdaszszonyok pótszerhez nyulnak. Akárcsak a dohányosok a nagy inség idején, amikor is a diófalevél, lucernalevél, meggyfalevél, füstjét eregette az agyara közül. Az asszonyok egyik kávépótszere az árpa. Tiszán is jó és egészséges. Valósággal idegcsillapító. Pörkölés előtt meg kell mosni s szárítás nélkül serpenyőbe tenni. Csak vigyázni kell, nehogy megégjen. Annyi pótkávé kell hozzá, mint a valódi kávéhoz. Aki a pótkávé mellőzni akarja, több árpokávé vegyen a főzéshez. Nagyon jó kávépótszernek tartják a rozstot s az erdei makkot is. Az utóbbival már jó régen hamisították a valódi pörkölt kávé. Ennek egyike sem kerül kilónként 19–20 koronába.

Ismét a Nordisk film Co. ujdonsága a *Vad alatta* c. drámát mutatja be az Apollo színház. A főszerepben *Lilly Beck* a svéd mozi-primadonna. A darab kiállítását valamint tartalma elsőrangú. Ezt követi kiegészítő műsorképpen *Szerelmi próba* c. 3 felvonásos vígjáték. — Ajánljuk a közönség figyelmébe.

Felelősszerkesztő Horvát Imre.
Szerkesztőtárs: Németh Böske.
Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Flórián-téren jókarban levő

H Á Z

három szobával mellékhelyiségek-

kel

eladó

Bővebbet a kiadóhivatalban.

A m. kir. földművelésügyi miniszterium által egyedül engedélyezett és ajánlott és a m. kir. szőlészeti kísérleti állomás

által vegyvizsgált

fiszta (45 %-os)

PEROCID

napi áron kapható

Würzburger Jakob

cégnél

Sümegen

P A P I R
szalvéták
fehér és szines
100 darab K 1.50-tól
K 3.50-g.

Kapható: **Horvát Gábor**
papirkereskedésben Sümegen.

Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad
a kiadóhivatal.

Az előadások 6 és $\frac{1}{2}$ 9
órákor kezdődnek!

A főszerepben
LILY BECK

Vasárnap február 18-án

VÁDALATT

Dráma 3 felvonásban.

SZERELMI PRÓBA

Vígjáték 3 felvonásban.

Modern cipőgyártás

Február 25-én

A közönség kedvence FERN ANDRA

Göröngyös utakon

Dráma a művész életből 5 felvonásban.